

skulde indskrænkes til 6 foruden 2 Generaldeciforer. Her er det nu, at jeg troer, at Regjeringen har forlangt af Thinget og af Udvalget den største Indrømmelse; der fordres nemlig som Betingelse for, at Loven overhovedet skulde kunne anses for brugbar, at det hele Spørgsmaal om Ansættelse af Generalsecrétaires bortfalder. Regjeringen forlanger endvidere, at man vender tilbage til Lovforslaget, forsaavidt dette opretholder en Afskillelse mellem Departementschefer og Generaldirectører, saaledes at der tillægges de sidste paa Grund af deres Forretningers større Mængde og Vigtighed en noget højere Løn end de øvrige Departementschefer; men paa den anden Side gjør i dette Punkt Regjeringen den Indrømmelse, at de 400 Rd., som Lovforslaget forlangte som fast og altsaa ved Pensionsberegningen i Betragtning kommende Tillæg til Lønningen, kun skulle betragtes som et Tillæg, der ikke ved Pensionens Beregning vil komme i Betragtning. Regjeringen gjør endvidere den Indrømmelse, at der for alle ministerielle Embedsmænd, med Undtagelse af Fuldmægtigen, istedetfor treaarigt Alderstillsæg kommer Alderstillsæg hvert 5te Aar, altsaa overeensstemmende med Folkethingets Vedtagelse; paa den anden Side igjen forlanger Regjeringen, at der i Finansernes Centralbestyrelse og i Revisionen skal ansættes 2 Departementschefer mere, end Udvalgets Fleertal ved anden Behandling havde troet at kunne indstille til Thingets Vedtagelse. Den ene Departementschef, som efter Lovforslaget skulde bortfalde, var, som jeg allerede har antydet, Departementschefen for de islandske Anliggender. Udvalget indstillede og Thinget vedtog aldeles at udelade denne Departementschefspost, og overhovedet Alt, vedkommende de islandske Forhold og den islandske Administration, af Loven, fordi man gjennem Finansloven ønskede aarlig at vende tilbage til dette Spørgsmaal og derved paa en vis Maade øve et Tryk, der maatte anses for heldigt for den snarlige endelige Ordning af de islandske Forfatnings- og Forvaltningsforhold; herpaa er Regjeringen nu gaaet ind, den samtykker i, at denne Post aldeles borttages af Loven. Endvidere foreslog Udvalget, i sin Tid, og derved tænkte

paa en ikke fjern Fremtid, at indbrage en Departementschefspost i Indenrigsministeriet, hvilket Forslag stod i Forbindelse med den Tanke, som Udvalget nærmere har udviklet i Betænkningen, at det vilde være ønskeligt at see Post- Telegraph- Jernbane- Vet- og Færgevesenet forenet under een Mands Ledelse, medens disse Forvaltningsgrene nu ere deelte mellem Indenrigsministeriet og Generalpostdirectøren under Finansministeriet. Denne ene Departementschefspost foreslog Udvalget derfor, som bestemt til Inddragning, henvisst til Bevilling paa Finansloven, men udeladt af nærværende Lov. Jeg troer at turde antage, at heller ikke denne Tanke møder nogen Modstand fra Regjeringens Side, og at Regjeringen er villig til, saasnart Forholdene paa nogen Maade praktisk tillade det, at indbrage den nævnte ene Departementschefspost. Smidlertid er et Forslag, som gaar ud herpaa, ikke fremkommet fra den høitærede Finansminister, fordi han, som jeg formoder, ansaae det for betænkeligt aldeles at give Spørgsmaalet om, naar denne Inddragning hensigtsmæssigt maatte være at foretage, ud af Regjeringens Haand. Udvalget troer imidlertid ved Siden af, at det fremdeles maa fastholde den Tanke, som ligger til Grund for dets oprindelige Indstilling, at man ikke vil berede Regjeringen nogen Forlegenhed i den antydede Henseende ved det Underændringsforslag, som det har tilladt sig at stille under Nr. 3, og som gaar ud paa, at den ene Departementschefspost, altsaa Departementschefsposten i 2det Departement i Indenrigsministeriet, bortfalder, senest naar de for Tiden vedtagne Statsjernbaner ere tagne i Drift, og der altsaa ikke mere er Tale om de betydelige Arbejder, hvis Ledelse for Tiden er betroet denne Departementschef. Der er her endnu et Punkt, hvort Udvalget ikke har kunnet komme Regjeringen imøde, og det er med Hensyn til det Forlangende, som Regjeringen har stillet om, at den højeste Løn for Departementscheferne skulde kunne naae op til 3,600 Rd., medens — som jeg alt har tilladt mig at fremhæve — Vedtagelsen ved 2den Behandling gif ud paa, at den højeste Lønning for disse Embedsmænd skulde være 3,400 Rd. I Henhold til det, som Udval-